

wetenschappelijk internationaal verkeer de geneeskundige wetenschap slechts nadeel kan berokkenen.

Utrecht, Augustus 1915.

M. A. VAN HERWERDEN.

WALGELIJKE LECTUUR.

In mijn woonplaats, en zeker in wel meer plaatsen in ons land, werd deze week aan de deur afgegeven een proefnummer van 4 bladzijden van een roman, getiteld: „Louise, of zestien jaren in een krankzinnigengesticht”, schrijver ARMAND VALENTIN, uitgave van HEIERMAN en Co., hoofdkantoor Looiersgracht n°. 43 te Amsterdam.

In hoofdstuk I wordt een geschiedenis medegedeeld van een meisje, dat op verzoek van een barones moet verdwijnen en daarom in een krankzinnigengesticht wordt opgenomen. „Dokter, fluistert ARABELLA”, zoo staat er, „die meid moet verdwijnen! Nooit mag zij meer onder de menschen komen. De geneesheer-directeur antwoordde onverschillig: Hm, in mijn inrichting is zij voorgoed uit de maatschappij verbannen. Maar ik reken op uw erkentelijkheid, barones!

Gij kent mijn mildheid bij ervaring, dokter, fluisterde ARABELLA zacht. Heb ik u niet vorstelijk beloond, toen ik in dit huis heimelijk aan een kind het leven schonk?

Zoo is het, barones. Ook thans zult gij over mij tevreden zijn. Eer drie maanden zijn verstreken is deze vrouw nog slechts een schaduw, over een half jaar is zij doodelijk zwak en voor het jaar zijn kringloop volbracht heeft, zal zij — dat zweer ik, barones — het lot gedeeld hebben van al degenen, die aan mijn hoede zijn toevertrouwd. Zij zal dan werkelijk krankzinnig zijn: laat mij daar maar voor zorgen”.

Hoofdstuk II is getiteld: „De verborgenheden van het krankzinnigengesticht”. Het vertelt o.a. van kwalijk riekende zalen, in lompen gehulde patiënten en beschonken bewaaksters.

Deze roman zal wekelijks verschijnen, 16 groote bladzijden geïllustreerd en over 2 kolommen gedrukt, voor den prijs van 6 cent per nummer van 16 bladzijden, vrij aan huis bezorgd.

Zou het niet mogelijk zijn, dat de verdere uitgave hiervan verboden werd, opdat niet de meest verkeerde voorstellingen over krankzinnigengestichten gekweekt worden in het brein van het volk, dat dergelijke romannetjes zoo gretig verslindt?

Neede, 18 Augustus 1915.

Dr. A. TH. PLANTEN.

NEDERLANDSCHE GENEESHEEREN NAAR CANADA.

Een van mijn familieleden, die meermalen in Westelijk Canada vertoefde en daar uitgebreide relaties bezit, vestigde mijn aandacht er op, dat er daar een uitnemende gelegenheid is voor Nederlandsche dokters, om een uitstekende positie te verwerven, te meer, wijl er ook in de grootere plaatsen (van 10000 tot 100000 inwoners) beslist gebrek aan goede geneeskundige hulp is.

In het algemeen wordt de praktijk er uitgeoefend door buitenlandsche dokters, wier kunde dikwijls zeer veel te wenschen overlaat. Een Nederlandsche geneesheer, die zich daar zou vestigen, kan dadelijk op eenige praktijk rekenen, ook doordat in de groote plaatsen overal Nederlanders wonen. Hij moet genees-, heel- en verloskunde uitoefenen, de Engelsche taal machtig zijn en een Engelsch „license” bezitten, welke, zooals bekend is, nogal gemakkelijk kan worden verkregen. Daarenboven moet hij, behalve over de noodige instrumenten, over een kapitaal van 3000 tot 6000 dollar kunnen beschikken, teneinde verzekerd te zijn, den eersten tijd behoorlijk door te komen.

Hoewel ik wel weet, dat zeer vele collega's liever strijd voeren om hier als genees-